

สรุปการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกในคนไทย โดยใช้นักศึกษาวิทยาลัยครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะศึกษาว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
2. นักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
3. นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออกมีจำนวนมากน้อยเพียงใด
4. นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีพฤติกรรมใดบ้างที่ต้องการความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2521 จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง เป็นชาย 100 คน หญิง 120 คน รวม 220 คน และจากวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด 3 แห่ง เป็นชาย 100 คน หญิง 120 คน รวม 220 คน รวมทั้งสิ้น 440 คน อายุ 18-28 ปี

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ The Assertion Inventory ของอิลลีน ดี. แกมบริล และ เชอริล เอ. ริชเช (Eileen D. Gambrill and Cheryl A. Richey) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดยน.ส.ละเอียบ ชู-ประยูร หัวหน้านักจิตวิทยาโรงพยาบาลสมเด็จพระยา เป็นแบบสำรวจที่ให้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความที่เป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นจำนวน 40 ข้อ

แบบสำรวจนี้มีอยู่ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ระดับความไม่สบายใจ

ตอนที่ 2 ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม

ตอนที่ 3 เหตุการณ์ที่ผู้ตอบแบบสำรวจต้องการมีความกล้าในการแสดงพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น

การดำเนินการ

ในการศึกษาได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้ตอบเป็น นักศึกษาวิทยาลัยครูยะลาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2521 จำนวน 70 คน ผลปรากฏว่า

ตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

ตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

2. ขั้นนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ได้แก่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูธนบุรี และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด 3 แห่ง ได้แก่วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุ-โลก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

1. ทาคาสถิติพื้นฐานของข้อมูลได้แก่
  - คะแนนเฉลี่ย (Mean)
  - คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
  - ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)
  - ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard error of measurement)
2. ใช้ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความไม่สบายใจ และระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัด และนักศึกษาวิทยาลัยชายกับหญิง
3. หากการร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครุที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจ และระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม
4. หากอันดับของพฤติกรรมที่นักศึกษาวิทยาลัยครุในกลุ่มต่าง ๆ ต้องการมีความกล้าในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยนำมาหาความสัมพันธ์แบบอันดับ (Spearman rank correlation) ในการเลือกพฤติกรรมของกลุ่มต่าง ๆ แล้วหาความถี่ของพฤติกรรมในรูปของร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการวิจัยผลปรากฏว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยครุในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยครุในต่างจังหวัด
2. นักศึกษาวิทยาลัยครุชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมกล้าแสดงออก

3. นักศึกษาวิทยาลัยครูที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีร้อยละ 25 ที่เหลือร้อยละ 75 เป็นพวกที่ไม่กล้าแสดงออก เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครที่กล้าแสดงออกมีร้อยละ 30.9 ในต่างจังหวัดมีร้อยละ 18.6 ส่วนในกลุ่มนักศึกษาชายมีร้อยละ 24.5 และมีร้อยละ 25 ในกลุ่มนักศึกษาหญิง

4. การเลือกพฤติกรรมที่ต้องการความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นนั้น ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยครูเลือก การขอให้บุคคลหยุดกระทำการอันทำให้เกิดความรำคาญแก่เขาในที่สาธารณะ การปฏิเสธคำขอร้องของมีค่า และการเริ่มต้นสนทนากับคนแปลกหน้า มาเป็น 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรจะได้มีการศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความคิดเกี่ยวกับตนเอง และวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อหาว่าการอบรมเลี้ยงดู ความคิดเกี่ยวกับตนเอง และวิธีสอนแบบใดบ้างที่ส่งเสริมให้บุคคลมีความกล้าในการแสดงออกได้มาก โดยเฉพาะการกล้าซักถาม การกล้าแสดงความคิดเห็น การกล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

2. ควรจะได้มีการศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกกับบุคคลในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เช่น นักธุรกิจ พนักงานธนาคาร และอื่น ๆ เพื่อหาว่าบุคคลในแต่ละอาชีพจะต้องมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกทางคำใดและมากเพียงใด ซึ่งจะได้ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกและแนะแนวบุคคลเพื่อเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1. แผนกแนะแนวของวิทยาลัยครูควรจัดวางโปรแกรมการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกทั้งในลักษณะเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มให้แก่นักศึกษาที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขตนเองในพฤติกรรมที่ยังบกพร่องอยู่ เหตุผลที่ควรจัดให้มีโปรแกรมดังกล่าวก็เพราะผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม

ที่ตนบกพร่องอยู่ แม้แต่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอยู่แล้วก็มีความต้องการที่จะปรับปรุงตนให้มีความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น

2. นักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัดควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสได้แสดงออกมากขึ้น เช่น ผู้สอนอาจใช้การเสริมแรงปรับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของผู้เรียน ใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกได้อย่างเต็มที่ อาจารย์นิเทศก์ควรเน้นพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษาในขณะที่ออกไปฝึกสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย